

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Стенографски запис

ЗАСЕДАНИЕ
на Министерски съвет
8 май 2009 г.

Заседанието започна в 14. 25 часа и беше открито и ръководено от министър-председателя Сергей Станишев.

Точка 1

Проект на Решение за приемане на доклад за състоянието на администрацията през 2008 г.

ЕМЕЛ ЕТЕМ: Закъсняла съм с подаването на отговора по съгласувателната процедура. Изпратихме я и ще помоля г-н Василев да я погледне. Става дума за броя на незаетите щатни бройки в министерството по посочените в точка 3, II незаети щатни бройки в държавната администрация. Там в текста искам да уточним, че се дължи на увеличената щатна численост на специализираната администрация. Това е направено в края на миналата година, месец

декември. По тая причина ние в момента се намираме все още в конкурсни процедури и съм убедена, че до средата на тази година тези бройки вече ще бъдат заети. Ставаше дума за отреди, ставаше дума и за Телефон 112 – оператори.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: За тази година ли е планирано да се достигнат 28? Нали започнахме от 15?

ЕМЕЛ ЕТЕМ: Да, още миналата година трябваше да ги приключим, но знаете, че направихме три допълнителни отреда в три големи области – Благоевград, София област и Бургас. поради голямата териториална площ, която заемат, транспортните коридори които преминават и разположението на централния град. Бургас се намира до морето, а знаете област Бургас каква голяма площ заема. Благоевград – по същия начин, Благоевград се намира в най-северната точка, докато стигнем в Гърция, имаме още 13 общини и това наложи по един допълнителен малък състав отред да направим. Това е във връзка с тяхното битуване – трябва да се намерят помещения, да се ремонтира, зад а може да се разположи отредът. До месец юли това го приключваме. В момента с община Гоце Делчев сме в процедури и ремонтни дейности. Там ще ги настаним. В Айтос вече е финализирано административно разположението на допълнителния отред и за София област имаме още малко да изчистваме.

Що се касае до бройките на Телефон 112, господин премиер, знаете, че ние гласувахме миналата година една обща численост на целия състав на Телефон 112, като се разбрахме, че назначаването на една част от тях ще стане поетапно в рамките на 2009 г. Трябва да започнат да отпадат от 150 операторите от „Бърза помощ“, трябва да започнат да отпадат постепенно операторите от 160, 166 от МВР и тогава ще увеличаваме броя на операторите в Телефон 112. Така

че до края на годината и операторите в Телефон 112 ще заемат своите места. На това се дължи незаетата бройка.

В изпълнение на § 23 от Предходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет, във връзка с чл. 52 от Постановление № 15 на Министерския съвет от 2008 г. за изпълнение на държавния бюджет, в централната администрация на Министерство на извънредните ситуации се съкратиха 33 щатни бройки и 100 щатни бройки в Агенцията „Държавен резерв“.

Това са неща, които не са отразени и затова за протокола моля за извинение, закъснели сме, моля да го погледнете и в доклада да се отрази.

Ако позволите, само един коментар. Господин премиер, този материал е от 190 и няколко страници. За мен това е един сериозен труд, но той по-скоро е една статистическа информация. Може би е добре да се прави един аналитичен доклад, който да е по-кратък, поясен с принципи, насоки, за да може всеки един да се ориентира какво е постигнала българската администрация за един определен период от време и какво има да се направи нататък. Аз прочетох някои от главите, разделите и точките в този доклад. Нямах възможност да се запозная с тази материя, доста е обширна, както ви казах, но за мен, например, няма яснота от този доклад, който сега ще го изпратим на Народното събрание, необходимо ли е да се направи промяна на Закона за държавния служител, който е приет през 1999 г. Десет години работи този закон. Ако питате мен като министър, аз съм изключително потърпевша от този закон, защото сварих една система, която е съхранена от всички реформи, които се случваха в държавата през тези двадесет години.

Знаете, че секторът на отбрана и сигурност най-късно започнаха реформите и голяма част от тези хора са свикнали, че на тях

държавата им гарантира местата. Голяма част от тях не искат да разберат, че Европа има други правила или вече светът се е променил от гледна точка на гражданската защита и ежедневната сигурност на хората трябва да се въведат много нови правила, много нови правила и умения и познания трябва да има. Старият състав много трудно възприема новостите, господин премиер. Във връзка с това бях направила няколко предложения, които и премиерът подкрепи, за бързото кариерно израстване. Ние имаме изключително много млади хора. Аз предпочитам да работя с млади хора, които нямат опит, вярвайте ми, много по-полезни са те, отколкото са хората с рутина. Може би трябва да намерим дори и в законите ни баланса, приемствеността на опита и желанието, енергията на младостта, които вече са отворени към света, имат много добри умения, езикови, компютърни и всякакви и възприемат новостите.

С този закон ние не можем да махнем един човек, докато не мине поне година и половина – две. Почвате процедура, след атестацията трябва да се види какви оценки има. Наказателните процедури са такива, че съдът след това ти го връща. Изключително се затормозява работата на държавната администрация. По тази причина сигурно и ефективността е много ниска и ние самите като ръководители не сме доволни. В този доклад аз не виждам, например, неща, които са свързани с тази тематика – законодателно държавата трябва ли да предприеме едни промени. За тези десет години доколко е остаряло законодателството документалният обмен и т.н. и нормите и правилата. Затова си позволих да ви отнема от времето и да направя само тази кратка отметка. Може би след един такъв тежък статистически материал е редно да има десет страници, ясни и точни, политически анализ какво трябва да се прави. Благодаря ви.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Г-жа Етем каза много верни неща, изцяло са верни.

Първо, да започна от бележките. Вашите бележки, както и тези на министър Тачева ще бъдат отразени. Действително, прави сте. Мисля, че в доклада е нямало никакъв елемент на критика, а само на констатация, но въпреки това ще уточним за всеки случай, кой прочете доклада, да не би да си помисли нещо по-различно.

Иначе права сте, г-жо Етем, в няколко насоки. Едното е, че докладът, макар че се стараем всяка година да бъде по-добър от предишната година и действително са положени огромни усилия – това го е правила само една от дирекциите на министерството, понеже ме попита областният управител на София. Няма нито консултанти тук, нито никакви възнаграждения. Просто това е част от работата на една от дирекциите за всяка пролет. Докладът не е съвършен, със сигурност. Ние постоянно откриваме в него, тъй като в него има много, хиляди цифри, а данните, от които е изготвен, са може би милиони на брой, откриваме някои въпроси, тенденции, явления, които продължаваме да анализираме. В доклада все пак има доста препоръки, които някои от тях звучат много конкретно, а други – по-общо. Действително, може още да се наблегне на малко по-управленския, визионерския подход. Може би е въпрос и на леко по-различен документ или на един предговор към този документ или на едно резюме на документа. Така че приемам това.

Що се отнася до бързата писта, много се радвам, че понеже ние три пъти променихме Закона за държавния служител в този мандат, неотдавна, когато приехме последните промени, прие бързата писта, въпреки че имаше доста резерви. Но Министерският съвет и премиерът бяха застанали доста ясно в тази посока. И сега може би ви е интересна темата – в момента един млад човек, който е завършил университета,

след година и нещо може да стане началник-отдел. През това десетилетие преди този закон това беше след шест години, а през 90-те години – след 15 години. Тоест, преди 10-20 години в администрацията, петнадесет години след завършване на университета не може да натрупаш стаж, който да те изстреля до началник-отдел. В момента е година и нещо. Тоест, това е най-бързата писта в Европа със сигурност.

Иначе може да обсъждаме много, но едва ли ще имат министрите такава възможност.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други въпроси или бележки имате ли?

Доколкото разбирам, по статистика миналата година с 4,8 е намаляла щатната численост на държавната администрация в сравнение с 2007 г.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Да, това е така, като това е само тази част, която се нарича администрация. Другата половина, която я няма в доклада, като резиденция Евксиноград, институт по еди какво си, тези, които не са администрация и са нашите второстепенни разпоредители, там съкращението е повече от толкова процента, а за целия мандат е доста впечатляващо – 17060 души заедно с второстепенните разпоредители, което дава 10,5% от администрацията плюс второстепенните разпоредители, като се има предвид, че цели сектори бяха защитени от тези съкращения, те са надминали всички очаквания за този мандат. Според мен това е много добро постижение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това е хубаво, след като се представи докладът, след като го одобрим, да се даде и пресконференция с тази информация, защото е важно, хората не го знаят, в общи линии. Впечатлението в обществото е, че администрацията постоянно набъбва, а това се разминава всъщност с реалното състояние, въпреки че в условията на криза увеличаването на

администрацията е антикризисна мярка от гледна точка на социалния мир, не че е така от гледна точка на икономиката.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Сега от 12 ч. имахме голяма пресконференция по тази тема, която я обърнахме заради това, че Министерски съвет е следобед. Бях изненадан какъв огромен интерес имаше. Да си призная, не сме имали скоро такъв интерес и не знам на какво се дължи, но един час обсъждахме доклада, имаше много въпроси и никой не излезе до края.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Значи е била много подробна.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Да, много подробна пресконференция беше и всичко това е обяснено.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Приемаме го с уточнението, че бележките на Министерство на извънредните ситуации и Министерството на правосъдието ще бъдат отразени.

Точка 2

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за приемане на Решение за преобразуване на Медицинския университет - София

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли бележки?

Приема се.

Точка 3

Проект на Решение за обявяване на имот – публична държавна собственост, за имот – частна държавна собственост, и безвъзмездно прехвърляне правото на собственост върху имота на община Брацигово, област Пазарджик

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Въпроси имате ли?

Приема се.

Точка 4

Проект на Решение за обявяване на имот – публична държавна собственост, за имот – частна държавна собственост, и безвъзмездно предоставяне на имота за управление на областния управител на област Пазарджик

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Бележки?

Приема се.

Точка 5

Проект на Решение за одобряване проект на Споразумение за насърчаване на взаимното развитие в секторите здравеопазване и информационни и комуникационни технологии между Министерство на здравеопазването на Република България и автономната област Фриули-Венеция-Джулия на Италианската република

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Бележки?

Приема се.

Точка 6

Проект на Решение за одобряване проект на Споразумение между Министерство на здравеопазването на Република България и област Тоскана, Италианската република

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Приема се.

Точка 7

Проект на Решение за даване на съгласие за учредяване на безвъзмездно право на ползване върху имот – частна държавна собственост, на Народно читалище „Св.Св. Кирил и Методий” - Бургас

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 8

Проект на Решение за изпълнение на Решението на Европейския съд по правата на човека по делата „Гълъб Атанасов срещу България” (жалба 73281/01), „Йосифов срещу България” (жалба 74012/01), „Канджов срещу България” (жалба 68294/01) и „Бочев срещу България” (жалба 73481/01)

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Бележки?

Приема се

Точка 9

Доклад относно одобряване на отчет за изпълнението на мерките и действията, предприети за подготовката на Република България за пълно прилагане на достиженията на правото от Шенген и премахване на контрола по вътрешните граници

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси или бележки?

Министерство на вътрешните работи?

Приема се.

Точка 10

Проект на Решение за приемане на отчет на програмата за по-добро регулиране за периода април 2008 г. – април 2009 г.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси или бележки?

Искам да ви обърна внимание, за Ваше сведение, тъй като едва ли сте прочели задълбочено този отчет, че тази програма беше приета, за

първи път се приема в България, през април миналата година от нашето правителство. Програмата е за 2008-2010 г. В програмата бяха определени първите 16 режима за премахване и облекчаване. В рамките на тази година бяха премахнати или облекчени 10 режима. Предстои разглеждането на три такива. Взето е становището и позицията, че няма да бъдат облекчавани три режима. Допълнително по инициатива на министерствата са премахнати три и облекчени 12 режима, тоест, общо за една година сме успели да премахнем или облекчим 25 режима. Между другото, трябва да се отчете също, че режимът за регистрация на търговски обекти, който е администриран в 140 общини – това сме го дискутирали нееднократно – беше отменен в 112 общини, бих казал, под сериозен натиск от страна на правителството, което е, според мен, сериозен успех особено за малък и среден бизнес в общините. Търговските обекти, както знаете, досега плащаха големи такси.

Административните разходи на бизнеса във връзка с тези задължения, за които говоря, са изчислени на стойност от 162 млн. лева, тоест, това е едно реално облекчаване, което сме постигнали, за бизнес средата.

Свършени са и други неща, свързани с функциите на звеното за по-добро регулиране, която е дирекцията „Стратегическо планиране и управление”, подготвен е проект на нов закон за нормативните актове, в който се въвежда задължително оценка на въздействието от един или друг акт. Както знаете това винаги е една от слабите части на нашите нормативни актове. Като правило или липсва, или е много формална тази оценка на въздействието върху конкретния сектор и бизнес среда и е много важно да продължим по този път. Обучени са доста служители на централно и на местно ниво за прилагане на оценката на въздействие.

Третият аспект на тази програма е диалогът със заинтересуваните страни. Беше стартиран миналата година, още при началото на програмата, портал за обществени консултации на тази тема. В него са консултирани до момента 64 стратегически документа чрез тази форма на консултация. Разбира се, смятам, че като цяло за тази година са направени важни стъпки но недостатъчни. Вие самите сте част от този проблем или вашите министерства. Много често инициативи, които се стартират, винаги или в преобладаващата част от случаите становищата на министерствата са, че не бива да се отменя един или друг режим, а сме си поставили доста амбициозна цел за 2008-2010 г. – с 20% да се намалят и облекчат тези режими, които съществуват. Затова трябва да продължи работата и през тази година. Особен акцент бих поставил върху намирането от отделните министерства и звена на партньори, с които ад се консултира оценката на въздействието, защото това е важен елемент от формирането на политиката.

Това бих могъл да ви докладвам. Ако имате въпроси по точката, заповядайте!

Приема се.

Точка 11

Проект на Решение за приемане на Доклад за дейността за 2008 г. на Националния съвет за сътрудничество по етническите и демографски въпроси към Министерския съвет

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси към г-жа Етем?

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Разговарях с г-жа Етем и мисля, че неприетите ни бележки няма основание да бъдат неприети, защото считам за целесъобразно когато се определят приоритетите на

Националният съвет за сътрудничество по етнически и демографски въпроси, трябва да бъде отчетен фактът, че съгласно нормативните документи министрите осъществяват политиката на правителството в ръководената от тях сфера в общественно-политическия живот и в случая, съгласно Устройствения правилник на Министерство на труда и социалната политика, има ясно разписани неща. Така че, тъй като тук се пише „за дългосрочни приоритети“, това просто трябва да бъде отразено. Не може един консултативен орган да е орган, който да изпълнява функции на политическото ръководство на Министерския съвет. Просто трябва да го коригираме и настоявам тези бележки да бъдат приети.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други въпроси или бележки?

ЕМЕЛ ЕТЕМ: Това е доклад за отчетена дейност за 2008 г., в който отчитаме дейности, заложили в предходната година като политики. Що се касае до предложението, което отправят колегите от МТСП, няма никакъв проблем те да бъдат включени в приоритетите ни за 2009 г. МТСП е член на съвета и няма да има никакъв проблем, ако те считат да променят нещо в приоритетите, да го обсъдим и да го приемем. Със задна дата, от сега за минал период ние не можем да променяме приоритети. Ако има нещо, което са ни докладвали по погрешен начин, госпожо министър, аз съм готова на вносител да го оставим материала, да седнем да разговяраме с Вас, защото това е един консултативен орган, той няма никакви свои правомощия, нито си е присвоил такива. Вярно е, че се работи доста трудно защото заместник-министрите от всички министерства, които са членове на този съвет, не проявяват много голяма активност, не идват и оставят нещата на едно чиновническо ниво. Това понякога създава след това проблеми, защото ако те идват редовно и успяват да говорят – там са 68 неправителствени организации, плюс всички нас – 18 министерства. Това е един орган,

който изисква малко по-друг тип работа. Така че ние тук с г-жа Масларова нямаме какво да делим, сядаме, уточняваме. Говорим все пак за доклад, не говорим за намерение за следваща година. За следващата година сега, докато работим, можем да възложим да се коментират и да коригираме като задачи и приоритети. На вносител.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре, на вносител, и уточнете ако нещо трябва да се отрази в отчета.

Точка 12

Проект на Решение за одобряване позицията на Република България за участие в заседанието на Съвета на министрите по образование, младеж и култура на Европейския съюз, което ще се проведе на 11 и 12 май в Брюксел

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: На 11 и 12 май ще се проведе поредното заседание на Съвета на министрите по образование, младеж и култура на Европейския съюз. Позицията е съгласувана по съответния ред. Предлагаме да упълномощим съответно г-жа Мукадес Налбант за мой заместник и г-н Явор Милушев – заместник-министър на културата, да вземат участие в заседанието.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси?

Приема се.

Точка 13

Проект на Решение за приемане на Актуализирана секторна пощенска политика на Република България 2009-2013 г.

ИВАЙЛО КАЛФИН: С това решение ние бихме отменили решение за същата актуализирана секторна пощенска политика, прието

през 2002 г. Това, което се е случило през последните седем години, са някои нови регламенти на Европейския съюз. Освен това, и приетата Световна пощенска стратегия и промените в актовете на Всемирния пощенски съюз, които бяха приети през миналата година, и от тях се налагат тези промени, на практика, в изработване на нова Актуализирана секторна пощенска политика.

Има бележки от доста ведомства, но повечето от тях са приети. От Министерство на финансите има някои бележки, които не са толкова свързани с финансовата част, колкото с регулирането на универсалната пощенска услуга. Ако г-н Орешарски държи на тях, навън е главният секретар на Пощите и ще помоля да влезе.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Оттегляте ли ги?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Не.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Щом не са - Министерство на финансите спокойно гледа.

Други бележки или въпроси имате ли?

Приема се.

Точка 14

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите, приет с Постановление № 169 на Министерския съвет от 1999 г.

МИХАИЛ МИКОВ: Няколко въпроса са предмет на регулация с измененията в Правилника за прилагане на закона.

Първите произтичат от европейска директива 9315 за създаване на система за идентификация и проследяване на взривни вещества за граждански цели.

Друга директива предполага въвеждане на уникална маркировка върху взривните вещества, включително до най-малките им опаковки, които са произведени или внесени на територията на общността. Всеки обект за производство на взривни вещества за граждански цели, установен на територията на Общността, получава уникален трицифрен код от компетентния национален орган на държавата.

Позволих си да включа в тези изменения две неща, които не са свързани с директивата, но смятам, че обществено значение.

Първото е да се издават безсрочни разрешения за придобиване, съхраняване, носене, употреба и ремонт на огнестрелни оръжия за ловни цели на лицата, навършили 58-годишна възраст. Поради многобройни срещи с тези стари ловджии, където на три години им искат бележка от Следствието, от Психиатрията, от всички тези неща, тоест, след като едно лице навърши 58 години, да се смята, че неговата криминогеност, условно казано, е по-ниска, и там МВР служебно да следи за отнемане на оръжието, а не да ги задължаваме тези хора да обикалят цялата сложна бюрократична процедура за възобновяване през три години на тези права.

Другият въпрос е свързан с промяна по отношение на извършване на служебна проверка, която се е извършвала досега, при издаване на разрешение за производство и придобиване на взривни вещества и огнестрелни оръжия, като предпоставката е да няма започнало полицейско производство. Само че няма такова „започнало полицейско производство”, има „досъдебно производство”. Или, от тази промяна излиза, че оперативна разработка по отношение на определено

лице не може да бъде негативна предпоставка да му откажеш оръжие. Трябва да има образувано досъдебно производство, още повече че тези оперативни дела, информацията от тях не може да се официализира. Ако искат да не му издават оръжие на едно лице, което има определени криминални прояви, то да бъдат добри да сезират прокуратурата и досъдебното производство, макар да няма доказано извършено престъпление, то може да бъде предпоставка за отказ за издаване на огнестрелно оръжие.

Тези последните две не произтичат от европейските директиви. Ако има някакви мнения и становища по тях, с удоволствие ще ги чуя. Другите са евраисинхронизационни за по-добър контрол на производство на взривове за граждански цели.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Заповядайте! Няма бележки.

Точката се подкрепя.

Точка 15

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за даване на съгласие за водене на преговори и ключване на заемно споразумение между Република България и Нордик инвестмънт банк за отпускане на държавен заем за финансиране на третия етап от проекта „Изграждане на интегрирана комуникационна инфраструктура на Министерство на вътрешните работи”

МИХАИЛ МИКОВ: Изграждането на комуникационната система и инфраструктура на Министерство на вътрешните работи е една от най-важните цели, свързана с опазването на обществения ред и сигурността.

Това е и една сериозна инвестиция, която се извършва по различни линии – част от тях – по Шенген фасилити, по отношение на изграждането на системите ТЕТРА, част от тях е изградена – частични проекти по системата ТЕТРА по линия на ФАР. Разбира се, има и национално финансиране, свързано с отстъпването на честоти което по-скоро е за закупуване на хардуери, слушалки за радиостанциите за да освободим честотите.

Проектът се базира на радиорелейна свързаност на системите НЕРА, НЕТУЪРКС и ЙЕС от последно поколение и мрежово оборудване, създаващи възможност за предаване на глас и видео в реално време.

Идеята е този проект да се разположи между другите системи, без да се покриват с тях изгражданите по Шенген фасилити и такива с национално финансиране.

Проектът реализира свързано с междуобластен център Добрич, Варна, Бургас, Ямбол, Хасково и съответните областни дирекции на МВР, включително и районни управления, гранични пунктове, гранични полицейски участъци и гранични контролни пунктове. Избрани са границите с Турция и синята граница като външни граници на Евросъюза.

Интегрираната комуникационна инфраструктура е продължение на комуникационната свързаност, изграждаща се по българските турска и синя граница и както споменах вече, като част от Шенгенските граници на Република България. Това е най-общо.

Проектът е одобрен преди три години. Идеята е чрез осигурен държавно гарантиран заем от Норвежката банка с фирмата НЕРА да се осигури реализацията.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Заповядайте! Имате ли въпроси?

Подкрепя се.

Точка 16

Проект на Решение за допускане на предварително изпълнение на решения на Министерски съвет

АСЕН ГАГАУЗОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги, в Министерството на регионалното развитие и благоустройството е постъпило писмо от генералния директор на Национална компания „Железопътна инфраструктура“ с искане за допускане на предварително изпълнение на Решение № 266 на Министерски съвет от 21 април 2009 г. за отчуждаване на имоти и части от имоти частна собственост за нуждите за изграждане на национален инфраструктурен обект „Реконструкция и електрификация на ж.п. линията Пловдив – Свиленград – Турска/Гръцка граница и оптимизиране на трасето за скорост 160 км./ч.

Посочени са и мотиви, съгласно които допускането на предварително изпълнение на административните актове на Министерски съвет ще обезпечи своевременното приключване на процедурите по отчуждаване на трасето и осигуряване на фронт за работа на строителните организации.

Финансирането на строителството на обекта е осигурено въз основа на подписан през 2001 г. финансов меморандум между Република България и Европейската комисия по програма ИСПА. Изготвени са всички необходими документи. С оглед на това, аз моля Министерски съвет да подкрепи това решение. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Имате ли бележки или въпроси?

МЕГЛЕНА ТАЧЕВА: Имаме бележки. Няма спор, че съгласно член 60, алинея 1 от Административно-процесуалния кодекс в административния акт може да се включва разпореждане за предварително изпълнение или в последващ административен акт. Но така както е предложено решението на Министерски съвет по точка 1, буква „б“ трябва да се уточни, защото Решение № 267 е за изменение и допълнение на други решения на Министерски съвет. Трябва да се уточни какво всъщност предварително допускаме да се изпълни.

АСЕН ГАГАУЗОВ: На вносител ще го уточним.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Маринска.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Господин премиер, няма нужда да остава на вносител. Решението ние го проверихме, доколкото имахме време.

Министър Тачева, тук става дума за едни решения от 2005 г. Там действително трудно е уточняването на имотите. Именно по тази причина колегите са го направили да бъдат не тези решения, които са допълнени, а да бъде само това решение по отношение на тези имоти, които са в изменителното решение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Ясно.

Точка 16 се приема.

Точка 17/В 5

Проект на Постановление за подготовката, координацията и финансирането на 12-та среща на Съвещателния борд на Генералния секретар на ООН по водоснабдяването и санитарията, и паралелната министерска конференция на страните от региона на Черно море, които ще се проведат от 25 до 29 май в гр. София

АСЕН ГАГАУЗОВ: Уважаеми господин премиер, искам да обърнете внимание на началото на моя доклад, колеги – по покана на

министър-председателя на Република България до негово превъзходителство принца на Кралство Холандия Вилем-Александър – председател на Съвещателния борд на Генералния секретар на ООН по водоснабдяването и санитарията, кандидатурата на Република България за домакин на 12-та среща на Борда беше одобрена. Това ви го казвам, защото последното изречение на министъра на финансите никак няма да му хареса.

Съвещателният борд по водоснабдяването и санитарията е създаден по предложение на Генералния секретар на ООН с цел да се стимулират международните условия и мерките на национално равнище за осигуряване на водоснабдяване и санитарни условия за населението в глобален мащаб.

В съответствие с традициите и предишните срещи по време на заседанията на Борда ще се проведе конференция на министрите от региона на Черно море, като темата, съгласувано със секретариата на борда е „Водоснабдяването и санитарията в малки населени места в страните от Черноморския регион“. На срещата ще бъде предложена за приемане и политическа декларация. Една вметка, в нея трябва да участват 11 от министрите. Досега са потвърдили 3 страни, от които двама министри и един председател на комисия. Така че ние с вицепремиера Калфин ще трябва да видим дали ще се състои тази среща в рамките на борда, ако не участват поне половината и малко повече от тези министри. Предполагам заради изборната ситуация в цяла Европа може би няма да получим такова потвърждение.

Такава среща на Съвещателния борд на Генералния секретар на ООН се провежда за първи път в страна от Югоизточна Европа. Очакваме тази инициатива да повиши авторитета на страната ни и да засили интереса на международните финансови институции и донори, които ще вземат участие в срещата.

В тази връзка предлагам с оглед създаване на необходимата координация по провеждане на мероприятията да бъдат осигурени средства.

Първо, министерската конференция да се проведе под патронажа на министър-председателя Сергей Станишев.

Второ, да се създаде организационен комитет за подготовката и координацията на срещата в състав:

Председател – Асен Гагаузов – министър на регионално развитие и благоустройството.

Членове:

Любомир Кючуков – зам.-министър на външните работи

Любка Качакова – зам.-министър на околната среда и водите

Димчо Михалевски – зам.-министър на регионално развитие и благоустройството

Йордан Узунов - член на Съвещателния борд на Генералния секретар на ООН по водите и санирането.

За финансово обезпечаване министърът на финансите да предостави средства в размер на 362 хил.лева, за които той не е отговорил и ще каже какво ще даде.

Четвърто, предлагам да бъде приет и предложеният проект на Постановление на Министерски съвет.

Колеги, това не е мероприятие на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, затова моля за съпричастност. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Орешарски, заповядайте.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: аз бих предложил допълнителните средства да се осигурят чрез реструктуриране на двата бюджета – на Министерство на околната среда и водите и на Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли предложения?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Искам да кажа, че това е едно много сериозно международно събитие, за което ние дълго време сме лобирали да му поемем домакинството, изместили сме доста други, дали сме го 2008 г. То се оглавява от доста короновани особи. Тук ще бъде така нареченият Уелски принц, който пише тук, че е престолонаследника на Холандия. Трябва да го организираме както трябва. Това е важна, макар и не толкова голяма, международна проява, която върви по линия на ООН и за която ние сме се борили за домакинство по различни причини.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Какво правим, ако има малко заявки за участие? Защото разбирам, че досега са потвърдили трима.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Става въпрос за отделна среща успоредно със съвещателния борд. За тази среща няма все още потвърдено участие, освен от тези три страни.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Ясно.

Имате ли предложения?

Въпросът е за финансирането. Трябва двете министерства да си поделят поравно разходите и така, от реструктуриране. Така се приема, с предложението на министър Орешарски.

Точка 18

Проект на Решение за продажба на недвижими имоти – собственост на „Български държавни железници“ ЕАД, гр. София,

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми дами и господа, във връзка с приетите антикризисни програми на Български държавни железници и на НК „Железопътна инфраструктура“ една от мерките е недостига на средства поради намалените обеми на товарите и съответно движение на влаковете да бъдат осигурени от продажба на

неоперативни активи. Затова ние ви предлагаме на този етап тези четири обекта, за които е взето решение на съвета на директорите, одобрено от Министерството на транспорта. Предлагаме Министерски съвет на основание член 28, алинея 9 и във връзка с член 14, алинея 1 да приеме това решение. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Имате ли въпроси или бележки?

Подкрепя се.

Точка 19

Проект на Решение за одобряване на законопроект за управление на отпадъците в област град София

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това е продукт, доколкото разбирам, от предишното поръчение на миналото заседание.

Господин Чакъров, заповядайте.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги, след представените доклади от страна на националния кризисен щаб и анализа, който е направен, е повече от видно, че столицата наистина се почисти и се почиства. След по-задълбочен анализ на данните, които основно ползвахме от работата на националния кризисен щаб, както и от фактическата реална ситуация за управлението на отпадъците на Столична община и поръчението, което имахме четиримата министри – аз, министър Желев, министър Гагаузов, министър Орешарски, представяме на вниманието ви проект на Закон за управление на отпадъците на област София.

Основните моменти, които са визирани в законопроекта, който се разработи от работната група от различните министерства и на базата на

информацията и участие на представители от националния кризисен щаб, включва на първо време с оглед на реалната фактическа ситуация за възможностите, които има действащото депо в Суходол. Фактически в момента е изчерпан капацитета на етапа, който в момента се експлоатира в Суходол.

Правителството и Министерство на околната среда и водите сме оказали пълно съдействие за издаване на комплексното разрешително за следващия етап. Той ще бъде с обем 200 хил.куб.метра или 650 хиляди тона. Максимално той би бил в експлоатация около 9 месеца. Има различни анализи и прогнози. Във всички случаи той няма да бъде достатъчен да изпълнява функциите си докато бъде изграден настоящия така наречен завод за битови отпадъци на София, интегрирания проект.

С оглед на това ние сме направили анализ и поемаме ангажимента да се продължи обезвреждането и третирането на отпадъците в депо или в алтернативни депа, регионални, така че да съответстват на европейското законодателство и на нашето законодателство. В това отношение са предприети всички необходими действия. Те са залегнали в проекта на закон.

В проекта на закон се визира и превенция по отношение на здравето, на околната среда, както и механизми, с които цялостно да бъде уредена дейността, така че трайно и устойчиво да бъде решен един от сериозните проблеми на София, където и в момента имаме инфрийчмънт процедура.

Накрая бих искал да кажа, че в никакъв случай този проект на закон не изключва реализацията. Напротив, ние ще подпомагаме цялостно да бъде реализиран проекта за интегрирано управление на отпадъците на София, и депата, които предвиждаме допълнително да бъдат построени. Аз отново ще се въздържа преди да бъде приет окончателно закона, да посочим конкретните депа и клетки, които ще се ползват с оглед на

ескалация на напрежението в съответните региони. Предвидили сме средства по линия на оперативна програма за реализацията на строителството на тези клетки, които ще поемат битовите отпадъци на София.

С така предложения закон, министър Орешарски е съвносител, той не приема никакви корекции и за сметка на реструктуриране и на административен капацитет, и на ресурс, да бъдат постигнати целите, които се залагат в този законопроект. Ако има въпроси съм готов да отговарям. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, господин министър.

Аз имам няколко въпроса.

Първо, като предговор, проблемът, доколкото разбирам е сериозен. Трябва да сме наясно, тук се обръщам към министъра на околната среда и водите, за експертните оценки за изчерпването на Суходол. Защото доколкото разбирам от разговорите, които съм водил, в различни периоди сме давали различни оценки. Защото националният кризисен щаб имаше две задачи - едната е да помогне в почистването на столицата текущо, във връзка с натрупването на боклуците през март, другата е да потърси трайно решаване на проблема със събирането и третирането на битовите отпадъци на Столична община. Трябва да има яснота и експертна оценка за това докога е максималното време за ползване на Суходол. Защото там от години има напрежение. То беше затворено от предишното правителство, доколкото си спомням като сметище. Спомняте си, възникнаха проблеми за Столична община и фактически, бих казал волунтаристично, правителството разреши да се отвори Суходол с много съмнителни, бих казал, условия, за да има къде да се извозват битовите отпадъци.

Вторият въпрос, който бих искал да отправя, по същество тук се визира Суходол да се закрие до края на годината. Паралелно, за да се подготви алтернативно сметище, аз смятам, че няма нужда да се казват

какви са вариантите, защото всеки един вариант, без да се е реализирал, ще създаде много голямо напрежение, трябва да се работи в момента. Доколкото разбирам от това, което прочетох от мотивите и прочие, единственият вариант е държавата да се заеме с този проблем.

Третият въпрос, който произтича от това, ако се намери алтернативно сметище, за какъв период то ще реши въпроса? Защото е ясно, поне доколкото аз съм информиран, че заводът за преработване, за което се биха първи копки, но всъщност не на завода, той ще бъде готов към 2011-2012 г. За какъв период от време ще бъде достатъчно алтернативното депо, какво би трябвало да бъде неговото финансиране.

Тук опираме до още един чувствителен въпрос, който тук е залегнал и трябва да го изясним. Защото фактически се предлага пренасочване на таксата смет, която се събира от Столична община към държавата, с каквито ресурси да се осигури строителството на депо и цялата дейност. Така ли да разбирам?

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Строителството не се включва. Това са дейности, свързани основно с дейности по управление на отпадъците.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това ще предизвика остра реакция от Столична община.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Това не се предвижда. За строителството на депо няма заложени средства.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Трябва да знаем откъде го финансираме.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Основен източник ще бъде оперативната програма за всички 23 оставащи депа и съоръжения, интегрирани, като на базата на анализите повечето от депата ще имат една малка компонента, която трябва да се покрива. Тя може да бъде като източник от заема, който е от Европейската инвестиционна банка. Единият подход е кредитополучател, краен адресат, да бъде съответната община или асоциация от общини или държавата да гарантира този заем, който е от 700

милиона евро. Но това е отделна тема. Така че ще има една компонента, която да кажем ще бъде от 5-10 до 20 % за всяко едно от съоръженията, включително и за София при изграждането на тези съоръжения.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това трябва да се изясни, защото не ми е изцяло ясно.

Защото пак ви казвам, ще има реакции от Столична община. Такова решение трябва да бъде добре мотивирано, аргументирано икономически, обществено от гледна точка значението на този проблем.

Следващият въпрос е във времето как се реализира всичко това? Защото доколкото разбирам, за да се предприемат тези действия, трябва и законодателни промени. Аз не знам дали парламентът има вероятност да се справи с подобно нещо? Да не си създадем само политически проблем, без да имаме възможност да решим въпроса или евентуално следващият парламент да го разглежда. Не знам как ще станат нещата.

Това са сигурно част от въпросите, по които искам да получа отговор.

Заповядайте, госпожо Плугчиева.

МЕГЛЕНА ПЛУГЧИЕВА: Благодаря, господин премиер. В продължение на казаното от Вас, ми се струва, че има нужда от прецизиране на дискусията.

Първо, че по отношение на Суходол много е важно да се знае официалната експертна оценка на Министерство на околната среда и водите. Защото, господин Чакъров, да припомня, че при неколkokратни срещи с участието на представители на Еврокомисията изрично беше представено точно като експертно мнение на Министерство на околната среда и водите, че е възможно Суходол да бъде надградено като сметище и капацитета му да стигне до влизане в действие на въпросния завод. Това е първият въпрос. Тук е добре да се говори с конкретни анализи и цифри.

Второ, по отношение на изграждането на съоръженията или на завода накратко казано, трябваше, аз даже съм пуснала едно писмо, с което очаквах да се даде ясна информация къде стоим в цялостната хронология на събитията и на поетапността на проекта. Октомври месец, когато тук кметът говореше как сме му взели парите и как всичко е готово и го блокираме, от октомври досега няма черно на бяло една сламка – готов ли е анализът на въпросната фирма Фихнер, какво съдържа.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Столична община ли?

МЕГЛЕНА ПЛУГЧИЕВА: Да. Но тъй като управляващ орган е Министерство на околната среда и водите, Управляващият орган по програмата трябва да има точна информация на какъв етап на подготовка се намира проекта. И какво следва във времето, за да стигнем до планиране следващите две-три години. Това е следващият въпрос, на който на момента аз нямам отговор. Да припомним, че по мое настояване есента, когато точно беше разправията с кмета, създадохме този екип в Министерство на околната среда и водите под ръководството на заместник-министър Чавдар Георгиев. Този експертен екип, където бяха включени представители на финансите, и на други министерства, имаше ангажимента освен тази задача с разхвърляне на отпадъците по общините, да следи именно и напредъка по проекта за подготовка за трайното решение на проблема с отпадъците на София. И, че трябваше на база именно на решение на Министерски съвет поне един път месечно министър Чакъров да докладва как се развиват нещата с този проект. И, тъй като в последните два месеца няма такава информация, затова аз с писмо настоях да се представи тази информация, за да има ясна картина къде стои този проект и на какъв етап на развитие се намира.

Последният въпрос, който задавам, е точно свързан с очакването и на Европейската комисия, че Министерство на околната среда и водите заедно с Министерството на финансите трябваше да предложи схема за

финансиране на всички проекти по темата сектор отпадъци. Защото е ясно, че сумата от 363 млн.евро, ако не ме лъже паметта, естествено че е недостатъчна за всички ангажименти, които България има да изпълнява. Затова трябваше да бъде ясно какъв принцип въвеждаме - 80 % от оперативната програма и 20 % ангажимент на съответните общини, и с диференциация, тези, които са икономически по-силни, да имат по-висок процент на съфинансиране, по-слабите – съответно с по-намален процент. Тази принципна постановка трябва да я има и отговор на тези въпроси преди да пристъпим към приемането на един такъв закон.

Последен остава въпросът за това, доколко парламентът разполага с технологично време за приемане на специален закон.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Да помолим министър Чакъров да отговори на част от въпросите, за да можем да продължим дискусията.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Благодаря Ви, господин премиер.

По отношение на капацитета на Суходол. Това, което ще влезе в експлоатация като следващ етап, до края на месеца ще издадем комплексно разрешително и веднага може да влезе в експлоатация. Това е надграждане на клетката. Тя е рекултивирана, отговаря базата, така че може да се използва. Разчетите са от година до година и няколко месеца в максимална степен.

Другите разчети, които правим, това, което посочи госпожа Плугчиева, е правилно, че там има консултантска фирма, която подготвя и проекта и тръжните досиета, но проектите още не са готови. Анализите са, че най-рано след две години в местността Садината на площадката в с. Яна ще има депо. Най-рано след две години са разчетите, които в момента се правят. Ако това бъде преодоляно, добре. Но ако не се преодолее, още от сега, ние след като стартирахме, намесихме се, създаде се национален кризисен щаб, оттук нататък ние също сме субект на сериозна отговорност.

Това трябва да го знаем едно към едно. В случая, аз не съм на мнение, че има отнемане на правомощия. Напротив, държавата и общината ако не работят и ако не заработят заедно за цялостно излизане от тази ситуация, която за мен е криза, аз не виждам по какъв начин ще се решат проблемите.

Що се отнася до информацията, госпожо Пругчиева. С оглед на това че се създаде националния кризисен щаб и има решение на Министерски съвет, информацията вече се подаваше от националния кризисен щаб. Преди това аз коректно съм уведомявал и Работната група е заседавала и е следяла ситуацията под ръководството на заместник-министър Чавдар Георгиев.

По следващия въпрос по отношение на строителството на 23-те регионални депа и съоръжения. Ресурсът, който посочихте Вие, е 364, а всъщност от оперативна програма по втора ос са предвидени 367 млн.евро. Този ресурс в никакъв случай не е достатъчен за изграждането цялостно на клетките, на инсталации и съоръжения за сепариране и за компостиране. С оглед на това е предвидено на всяко едно от депата пет, шест до осем години да се построят по една-две-три клетки. Всичко това е вече анализирано, разработено, представено пред Европейската комисия, плюс инсталациите, които вече посочих за сепариране и за компостиране. С оглед на това, че от много места вече има сериозен интерес и общините работят на много места да изградят и заводи за изгаряне, за обезвреждане на отпадъците – за пример мога да посоча Варна, която ще стартира строителството на такъв завод, извървени са всички процедури и ще има в скоро време първа копка. Ако ги построим в цялостен обем всички клетки, даже няма да бъде оправдано от икономическа гледна точка, а и от финансова. Европейската комисия приветства и положително оцени нашия подход. Така че ние сме предвидили ресурс. Даже той до голяма степен е разпределен. С Европейската комисия ще доуточним.

За София специално за проекта за интегрирано управление на отпадъците са предвидени около 80 милиона евро. Това се знае от Столична община, които имат много добра комуникация с Европейската комисия. Така че, сме подхождали в макрорамка за решаването на въпроса.

По въпроса дали ще има време парламента да разгледа законопроекта, аз не бих могъл да се ангажирам. Но, при добра организация, би могло да може да го разгледат.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Господин Миков.

МИХАИЛ МИКОВ: Благодаря, господин министър-председател. Аз мисля, че законът ще спечели, ако, с риск да ме обвините в юридически детайли, ако поясним, че тази дейност може да се извършва или като държавно предприятия или като търговско дружество със сто процента участие. Защото тук се говори за депо, изграждане на депо, и завод и такива работи, но то трябва да има юридическа кожа, която да отдели стопанисването и стопанската дейност от държавата. Мисля си, че в член 9 можем да добавим, че това е държавно предприятие. А то че по съществото си е завод или депо, то е ясно. Тоест малко от тази гледна точка си мисля, че ще бъде добре да кажем юридическата форма.

Вторият въпрос е вече дали да запишем един текст, от който да е ясно дали държавата чрез предприятие ще го върши това, или че предоставя права на оператор, ерго концесия. Тоест тя поема услугата, а дали я върши чрез държавно предприятие, чрез търговско дружество или чрез предоставяне на тези права по извършване на услугата, тоест да има няколко поясняващи текста в закона в тази посока.

Още един въпрос, мисля си, че е добре да запишем, че НАП всъщност събира парите. Тоест в преходните и заключителни разпоредби, § 8, където е казано, че кметът осигурява постоянен достъп и прочие, и в § 10 – дължимата такса, че може да се сключи споразумение с общината, но

ако не се сключи споразумение – еди как си да се събират. Аз предлагам да пишем, че НАП събира, тоест като титуляр на държавната такса, защото казваме че не е общинска, а държавна, а може НАП да сключи споразумение с общината да го събира. Защото презумпцията в мотивите е, че може и да няма споразумение при така очакваната политическа реакция. Ще понатоварим НАП, господин министър, но така или иначе на нас ни е ясно, че няма общината да тръгне да събира една такса, която е държавна. Тоест да обърне малко запис. Това са чисто редакционни бележки, които мисля, че ще подобрят закона.

И последна бележка, която според мен не е много ясна, § 10 – дължимата такса за битови отпадъци за 2009 г. се внася по реда и сроковете, предвидени в Закона за местните данъци и такси. Този текст нищо не дава. Този въпрос, който Вие поставихте, господин премиер, от кой момент ние, след влизането на закона, някакво разумно време трябва да кажем – парата от общинска става държавна, и функциите изцяло като отговорност. Тоест, да има някакъв преходен период, в който парите да се организират и дейността да се организира да се върши в тази нова форма.

Това са ми бележките, които ако искате, приемоте ги като редакционни. Не съм го прочел внимателно целия законопроект, ако са решени тези въпроси – добре.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Вълчев.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря, господин премиер. Аз се присъединявам към господин Миков, че законът от тези неща вероятно ще спечели. Но, най-много ще спечели, ако имаме време да го прочетем. Не знам какъв е толкова проблемът, ние четири години не го направихме това нещо, точно в 12 без 5 да го приемаме. Аз ще ви кажа, че като го прочетох, не казвам, че го познавам целия, защото само преходните и заключителните разпоредби са две страници. Давам ви един прост пример какво точно значи – правилата по член 16, чл. 17, алинея 2, чл. 18, алинея 2, чл. 19, чл. 19а, чл.

29, алинея 1, т. 1, чл. 31, алинея 3, изречение второ не се прилагат по отношение на Столична община. Кое изречение второ? Някой от вносителите може ли така на око да ми каже кое изречение второ? Ние как да го прочетем сега този закон?

Господин премиер, по-скоро принципни неща имам. Ние вървим против това, което сме правили дълги години. Добре, има проблем Столична община с боклука, съгласен съм, сериозен е проблемът. Но, всъщност ние вместо да децентрализираме, ние с това централизираме. Ние практически одържавяваме една такса, независимо как я наричаме. Това въобще се съмнявам дали е конституционно.

Освен това го правим и само по отношение на една община от всичките еди колко си. Другите всичко наред ли е с боклука, или с водоснабдяването или кой знае с коя общинска дейност?! Това ми се вижда изключително неправилно.

Второ, не съм виждал закон, в който да са посочени толкова поименни неща. Например поименно са посочени сметища, и то в основния текст на закона. Член 2, точка 3 – устойчиво управление и т.н. депото за твърди отпадъци в квартал Суходол. То всъщност бихме могли да имаме специален закон за депото в Суходол, както сме я подкарали. Това ми се вижда изключително специфично.

Освен това на няколко места има текстове, с които различни административни актове стават необжалваеми. Не знам дали познавате практиката на Конституционния съд, може би госпожа Маринска или госпожа Тачева да кажат няколко думи, но това според мен ще създаде голям проблем. Правим необжалваеми административни актове. На кого е нужно това нещо?

Не знам, според мен ще си вкараме голям автогол с този закон. Не виждам никаква голяма логика в това нещо. Да не говорим, че важни законопроекти, аз си позволявам да дам пример с моята сфера, като Закона

за училищното образование, преди два месеца обяснихме как няма да има време да бъдат приети, а два месеца по-късно този закон специално ще бъде приет, който на всичкото от горе няма да можем да реализираме при най-добро желание. Дори да бъде приет в края на месец май, той докато влезе в сила, ако президента го пусне. Да ви кажа честно, аз не го разбирам това нещо. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Василев.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми господин премиер, аз бих се присъединил към всичко, казано от вицепремиера Вълчев, в две части.

Първо, може би е излишно за двадесети път в този мандат да казвам, че всички интересни закони, решения, точки и т.н., се внасят без съгласуване, на маса. Кое то да ви кажа, е обидно, колеги! Ако някой ден вие изпаднете в нашата ситуация, ще разберете, за какво става дума. Дано никой не изпада, но това е много обидно.

Второто нещо е, че по същество, тук има толкова добри юристи, кажете колеги юристи какво му е конституционното на този закон? По конституция пише, че едн какво си, местните данъци и такси и ролята на общините, дайте пример някъде в света или в България примерно, като са счупени детските градини в община Сухиндол примерно, държавата обявява криза и решава, че ще събира държавни такси за детски градини и ще прави държавни детски градини, които дори министърът на вътрешните работи, който също е отличен юрист, задава въпроса – ама то държавно предприятие ли ще е или друга форма? Тоест ние на Министерски съвет обсъждаме закон, който не сме виждали и решаваме дали това ще е държавно предприятие или някаква друга форма. Това е все едно такива фундаментални неща се обсъждат на крак.

По същество мога много да се разходя по този закон и да кажа с колко много неща не съм съгласен. Но, аз целия закон не го приемам.

Извинявайте, господин премиер, странно чувство имам като член на Министерски съвет, понеже засегнахте този въпрос преди един месец. Ето, в такива моменти се чувствам много странно като член на Министерски съвет.

Последният ми въпрос е, какво му е конституционното на този закон?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Миков.

МИХАИЛ МИКОВ: В рамките на една реплика. Аз се опитах да потърся смисъла. Може да се намери конституционно решение на следното основание, защото за София се говори и за другите общини. Другите общини нямат устройствен план, приет с нарочен закон. Има доста закони, които, поради особения статут на София, обосновават законови решения. Ако си спомняте, аз предишния път предлагам дори да е решение на събранието, но очевидно става въпрос по-скоро за законодателна уредба. Така че, ако ние сме убедени, че трябва да търсим решението, не виждам да е толкова страшно да не можем да обосновем, че боклукът на София е по-различен и се нуждае от законова уредба точно заради София като град. Както имаме Закон за устройствения план на София. Всички други населени места ...

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Защото сградите на централната администрация са там. Затова е този закон.

МИХАИЛ МИКОВ: Не е защото сградите на централната администрация. Защото общината орева света да си издейства от Парламента да приеме Закон за устройствен план на София. Една дейност, която иначе си е типично общинска. Устройствовите планове си ги приемат общинските съвети, да ме прощавате. Такъв закон има само за София. И не само, защото е столицата. Обосноваваше се там, ако отворите стенограмите ще видите, колко уникална, колко едн какво си, колко едн що си. Така че, ако се тръгне с онези аргументи, може да се обоснове и решението за

боклука. А иначе в дискрецията на Народното събрание е да прецени дали е възможно или невъзможно такова решение.

По цял свят банки национализираха, а тук става въпрос за национализиране на една по същество стопанска дейност и услуга на гражданите. Има криза. В Америка защо изкупили банките? Защо ги национализираха, като банковата дейност е частна?

МЕГЛЕНА ТАЧЕВА: Няма общо.

МИХАИЛ МИКОВ: Как да няма общо? Като ще фалират, не е ли криза? Тук се национализира дейност, която не може да се върши, която е във фалит. Защото въпросът е, че одържавяваме. Да, одържавяваме тази дейност, защото не може да се справи общината и има криза.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Госпожа Тачева.

МЕГЛЕНА ТАЧЕВА: Аз също не смятам, че в този вид, така както е предложен, този закон може да бъде приет. Прочетете член 4, който казва, че дейността по управление на отпадъците в област град София е държавна дейност. А за другите не е държавна дейност.

Има логика, в това, което казва министър Миков, но тогава дайте да приемем закон за София, това, което пледира кмета от много години, да има раздел вътре управление на отпадъците. Ще има управление на детските градини, управление на всичко друго, което е свързано със закон за столицата. В различни европейски държави има такъв закон. Но, някак си, юридически не е издържан самия текст на закона. Аз също сега го виждам. Не мога да вляза в детайли, но не е добро като законопроект.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Господин Мутафчиев.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Няколко притеснения имам.

Първо - в края на краищата дали ще сме постигнали целта, която си поставяме с този закон по отношение на целесъобразността?

Второто ми притеснение е във връзка с таксите и няма ли да изпаднем в противоречие с други закони - Закона за местните данъци и такси и Законът за местното самоуправление? Защото това ще даде отражение и върху таксите, които гражданите плащат.

Ако Софийска община е включила към сметопочистването поддръжка на зелените площи, поддръжка на така наречената вертикална планировка утре ще дойде и ще каже: "Да, обаче тогава вие поемате и това." или ще каже "Тази част от таксата тогава ще остане при нас."

Да не стане така, че, изхождайки от доброто намерение да решим проблемите на София наистина да натоварим гражданите с някакви допълнителни такси или след това общината да си измисли още една такса и да се оправдае изцяло с решението на Министерския съвет?

Струва ми се наистина, че имаме противоречие и с някои от текстовете от ЗМСМА и Закона за местните данъци и такси. Хубаво е да се огледа - дали трябва да се пипне нещо.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Макар и вносител аз също имам известни резерви.

Създадохме щаба, който се включи активно и реши проблема с ежедневното почистване на столицата. Следващата ни задача е да осигурим трайно решаване на въпроса със сметището на София. За мен ние не трябва да се занимаваме с такси и данъци и такива подобни и да отнемаме тази дейност от Столична община - нека да си я вършат, а да се концентрираме върху това - ако ще оказваме помощ да помогнем, да осигурим, да финансираме и да

изградим сметище, с което ще кажем "Това е държавната заслуга.". Иначе останалото не би трябвало да е предмет на държавата да се меси и да решава този въпрос. Това е мое мнение.

За това в закона най-малко ще обърне някой внимание на факта, че държавата иска да реши проблема трайно, за да не развозваме по цялата страна сметта на София, а да се направи сметище. Всички ще кажат: "Те отнемат дейността от столицата, защото там има големите пари, защото там това и онова!" и ще си направим обратно отрицателна реакция върху правителството, отколкото да решим проблема на София.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Аз се присъединявам към всички бележки, които колегите направиха. Определено считам, че може би има много рационален замисъл да се поднесе този закон, но така написан и така подготвен мисля, че ще ни се върне, като бумеранг. Определено считам да спрем до тук и да не продължаваме повече. Два месеца преди изборите правим неща, които ми се струва, че отнемаме от една страна дейности на Столична община, от друга страна държавата се нагърбва с неща, които не са свойствени. Колкото и да ни се иска по някакъв начин трябва да разрешим проблемите.

Приемам това, което казва г-н Гагаузов - да се намери къде да се съхраняват отпадъците, но да се занимава държавата с всички тези неща ми се струва повече от нецелесъобразно. Аз също не го приемам. Чета го "на крак" и не мога да кажа - не съм компетентна нито по отпадъците, нито юридически по казусите, но явно те не са достатъчно издържани.

ЕВГЕНИЙ ЖЕЛЕВ: Аз съм един от съвносителите на законопроекта.

Преди час и половина имахме една среща - по тяхно искане и желание - група представители от Общинския съвет на София и представители на Суходол. Те са категорични - особено представителите на неправителствения сектор, суходолци - че това сметище не трябва да съществува даже и от утре, а не от 1 януари. И имат право. В интерес на здравето и живота на хората там всяка следваща стъпка за използване на сметището е опасна и това трябва да си го кажем открито. Въпреки че има живот до края на годината - както е предложено в законопроекта.

Кризисната ситуация - тя е такава и ще се задълбочава, ако не се намери място къде да се депонира твърдият битов отпадък на София - ще стане нетърпима само след няколко месеца. Ако сега всичко изглежда добре - изчистено е, защото се намеси държавата - добре! Но другият въпрос - с депонирането, рециклирането, предварителната обработка - така, както е по европейски стандарти, до изграждането на завод за отпадъци евентуално какво се случва? За това - решаваме да внесем такъв законопроект, конституцията го позволява, с определен закон да се отнемат или вменяват задълженията на една или друга власт - в случая местната. Тя доказва, че не може да се справи с боклука. Държавата какво иска да направи с този закон? Да реши трайно проблема: сметосъбиране, сметоизвозване, депониране, временно сепариране и крайна преработка - от една страна; от друга страна - да не застрашава живота и здравето на хората.

Сигурно законът има доста пропуски. Сигурно и времето няма да стигне, за да се приеме законопроектът. Но сме направили крачка напред.

Какво правим!? Как излизаме от тази ситуация?

Като кмет доста съм се занимавал с проблемите на управлението на твърдия битов отпадък и този процес не може да се раздели само за събиране

или само за депониране - работата е сложна. И е един от основните ангажменти на местната власт. Тази местна власт - тук в София - явно буксува по този проблем и държавата прави всичко възможно да реши проблема на София.

Възникват много въпроси и сте прави. Съгласен съм, че може би цялостното решение трябва да се търси чрез закона за София. Но ситуацията, колкото и да се опитват други да я представят, като некризисна за мен тя е кризисна. Това, че е изчистено в момента не означава, че проблемът е решен. Напротив - той е затлачен в третирането след сметосъбирането. Какво правим и как да го решим? Има ли възможност общината да го реши? Няма възможност общината - според мен да го реши - поне на този етап. Може ли държавата да го реши по някакъв начин? Ето! Колегата Чакъров каза, че можем евентуално да се опитаме да намерим места, където да направим нормални сметища за този кратък период от 6 месеца, за да може да се депонира този отпадък, докато се построи завод.

Упражнението е много сложно, господин премиер! Страшно сложно е. Ангажиментът, ако го поемем ще бъде много тежък. И едно е да имаме добри намерения, друго е как ще ги реализираме. Кое по-малкото зло? Трябва да изберем според мен. А намерението е изключително добро. Не съм сигурен дали можем да го изпълним в рамките на мандата, който ни остава. Трябва да излезем от тази ситуация някак.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Ако решите да приемете закона - две изречения ще кажа.

Това, което каза вицепремиерът Вълчев е абсолютно вярно. В закона се предвиждат в преходните разпоредби изменения в Закона за управление при кризи и необжалваемост на административните актове,

издавани от компетентните органи при обявено кризисно положение. В тази връзка практиката на Конституционния съд е абсолютно неотклонна, откакто съществува Конституционният съд. Те не приемат подобен начин за определяне на обжалваемите актове. Те искат да бъдат посочени конкретни актове, а не актовете, издавани от органите по време на определен период.

И освен това те също така приемат, че актове, които засягат основни права и свободи на гражданите по конституцията не могат да бъдат изключени от съдебен контрол. А актовете, издавани от компетентните органи по време на криза са точно такива.

И другото, на което искам да ви обърна внимание - финансирането на дейността. Има една хипотеза, при която се предвижда, че размерът на таксата за съответната година, когато вече стане държавна такса за битови отпадъци, може да не възстановява пълните разходи на държавата по предоставяне на услугата, ако Министерският съвет реши, че това се налага за защита на обществения интерес. В този случай разликата между разходите и размера на таксата е за сметка на държавния бюджет. От това следва едно - тогава то ще бъде за сметка на всички данъкоплатци

МИХАИЛ МИКОВ: Сега не е ли?

ГАЛИНА МАРИНСКА: Не е така.

МИХАИЛ МИКОВ: 60 милиона годишно даваме сега!

ГАЛИНА МАРИНСКА: истината е, че другата последица е, че към момента общината се справя с проблема с таксата, която администрира - таксата "битови отпадъци". Вярно е - те си я определят. Но логиката е, че, когато стане държавна дейност вече целият държавен бюджет застава зад тази дейност. Просто вие преценете как това може да се обясни, като последица и, като резултат.

МЕГЛЕНА ПЛУГЧИЕВА: Не коментирам юридическите несъвършенства, както бяха коментирани тук съответно от тези, които имат право и могат да ги коментират.

Първо - фактът, че влиза закон и, както става ясно от дискусията никой не го е чел и ад хок трябва да се вземе решение. Това е втората страна на въпроса.

За мен много важно е, че липсва анализът, на който трябва да се базира този закон. Липсва ясно с цифри, с конкретен анализ ситуацията по темата управление на отпадъците на София. И тук възниква основният въпрос - значи ли, че с този закон зачертваме досегашната политика, която е водена от общината и от държавата и държавата поема ангажимента да намери терен за депо за трайно решение на проблема с отпадъците на София или търси само с този закон решение за три години, докато се реализира проектът по оперативната програма "Околна среда"? На този въпрос аз не намирам отговор, а трябва да е ясно. Или държавата поема ангажимента тя да реализира и проекта за отпадъци, след като изцяло изземва ангажиментите на общината? Не става ясно.

Търсим за три години депо и поемаме за три години този ангажимент - в това време общината си готви проекта и спазваме процедурата на Европейската комисия, или зачертаваме проекта "Инсталации" и казваме "Търсим депо, което трайно решава въпроса на София с депониране без сепариране и без изгаряне.". На този въпрос трябва да има отговор.

ЕМЕЛ ЕТЕМ: И аз, както и колегите сега виждам текста, но бих искала да изляза извън юридическата рамка.

Тук съм напълно съгласна с министъра на вътрешните работи, че при една добра работа група юристи биха седнали и биха поправили всички

тези проблеми, които ги има вътре, защото ще бъде срамът министерски съвет да внесе текст, който юридически не е издържан - това не сме си го позволявали.

На мен ми се иска по-скоро да погледнем от политическа гледна точка и да задам въпрос на всички колеги, които говорят тук, че трябва да оставим нещата на този етап. Да не забравяме, че сме тройна коалиция, която 4 години управлява с пълно мнозинство в българския парламент, че ни предстоят след броени дни избори. Когато Министерският съвет преди месец взе решение да направи кризисен щаб и да възложи - тогава защо не мислихме какво възлагаме на този щаб!?

Както и премиерът няколко пъти подчерта - едната дейност беше много бързо и спешно да се справят с оперативните дела - самото почистване; и втората задача беше за намиране на трайно решение. Сега ние поставяме премиера в изключително неблагоприятна позиция. Като казва: ами ние сега почистихме, щабът трябва да прекрати дейността си, защото криза-криза, но кризата не може да трае 5-6 месеца! Щом една държава се ангажира да се справя с кризата значи би трябвало да е в едно по-прилично време - както те успяха в рамките на един месец да покажат, че това може да се случи.

До криза сме стигнали поради лошо управление на местната власт. Но, ако ние не излезем, като правителство с някакви по-дългосрочни мерки извинявайте, но всичката ни работа до тук отива на халос!

За това моята молба е, когато вадим на масата всички аргументи - нека ги вадим в тази посока, в която да помогнем на премиера, да помогнем и на кризисния щаб, които днес са внесли някакъв материал и да излезем достойно от ситуацията.

Аз също не мога да преценя има ли или няма време да се приеме законът - гледано, като обем текстови страници. Но за мен е по-важно политическият акт - че държавата, че Министерският съвет предлага на вниманието на гражданите на столицата изход от ситуацията.

Напълно съм съгласна с колегите, които си изказаха - нека да има един сериозен анализ. Той предполагам може да се направи, защото до сега са работили определените министерства и да се излезе с една по-сериозна мотивация. Но не може правителството да седи спокойно при положение, че говорим за столица! Първо - това е лицето на Република България пред всички институции и чужденци, които идват тук, а те никак не са малко на територията на страната. Пропускам разбира се, че ние, като български граждани трябва да се чувстваме комфортно и да си харесваме столицата, а не да харесваме Виена и разни други столици, а пък нашата да питаме "защо е в мизерия?".

Второ - в София живее една четвърт от населението на Република България и това не трябва да го подценяваме. И сега, ако започнем да говорим: ама дали имаме право, дали нямаме право, дали не знам какво - ами в края на краищата няма нещо, което да е константа!

За това моята молба е да погледнем и политически на този документ и да се опитаме да не бламираме премиера и да не го поставяме в такава деликатна ситуация, в която да обяснява как министерски съвет не може да излезе с трайни решения.

МЕГЛЕНА ПЛУГЧИЕВА: Ако се махне думата "криза" всичко е наред.

ЕМЕЛ ЕТЕМ: Молбата ми е да помислим - да дадем някакъв ход, за да има и политическо решение освен чисто юридическия спор.

МЕГЛЕНА ПЛУГЧИЕВА: Въпросът стои така: държавата решава за 50 години въпроса на София, като намира депо, с което за 50 години с този закон сме решили въпроса; или зачертаваме проекта "Инсталации", или държавата взема закон и решение за три години намиране депо на София и пак държавата прави проекта с инсталациите.

Това са въпросите! Дайте на тях отговор!

МИХАИЛ МИКОВ: За да правиш тези неща трябва да имаш нормативна база. Иначе нямаш право и да ги обсъждаш даже тези въпроси.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Госпожо Пругчиева, аз казах ясно и категорично, че няма никакво отношение по проекта, който ще се реализира по оперативна програма.

Още в експозето си в началото посочих, че проектът на София за интегрирано управление на отпадъците има пълна подкрепа и ще се реализира. В никакъв случай никой не говори за каквото и да е намесване там.

МЕГЛЕНА ПЛУГЧИЕВА: Значи с този закон търсим решение за три години за депо - така го разбираме.

ТОДОР МОДЕВ: Когато се колебая много се връщам към една мисъл на Екзюпери, който казва, че само глупаците не се колебаят и това ме успокоява донякъде.

Действително положението е изключително тежко.

Не знам дали точно този закон трябва да се приеме. Но кризата с почистването на това, което се вижда - околното пространство и т.н. - според мен се задълбочава още повече, защото ние всички боклук го хвърлихме в Суходол и действително там - ако тръгнем по нормативните документи да

оценяваме състоянието му - ние дори и от утре не трябва да депонираме там отпадъци.

Според мен някак си ни се снижиха критериите и се радваме на почистени кофи, на закърпени дупки. Явно по друг начин трябва да гледаме София. И в този смисъл моето мнение е, че проблемите на София са национални проблеми, и не само този проблем. И трябва да се търсят механизми как държавата да подпомага тези процеси. Не искам да изброявам и другите не по-леки проблеми от хигиената на града - най-общо казано.

Кризисният щаб с цената на усилия постигна някакви резултати, но това не е постигната цел, която трябва много да ни радва. Това е един етап - бих казал никакъв, който само показва, че с организационни мерки може всичко да върви.

Малко самооценката ми сигурно е критична, но това е истината от гледна точка на това какво трябва да представлява София.

Този документ сигурно трябва да се подготви по-добре и да се внася и да се обсъжда, но от тук нататък трябва да помислим какво да правим. Това е проблемът според мен. Трябва действително държавата да поеме ангажмента, да видим къде да правим тези депа. Стана малко митично това депо, много малко хора го знаят, аз също не го знам и не искам и да го знам.

Положението е такова, че, ако спечелим изборите - както се очертава - и трябва да работим по този проблем, то трябва да търсим решение още сега. Ако го оставяме за другото правителство - някакво друго, независимо какво - да го мислят те! Но София си остава с проблема - това искам да кажа. София остава с проблема.

Като кризисен щаб според мен ние нямаме много ходове от тук нататък. Ние не може да финансираме чрез държавата дейности безкрайно. В

някои случаи ставаме малко за ирония - че се "бием" за боклуци и спорим. Намираме някакъв език с общината по някакви си наши начини, но според мен трябва да има някакъв документ и ние да знаем какво да правим от тук нататък.

Един от вариантите е да спрем сметосъбирането. След една седмица ще се възстанови това, което беше и преди нас. Няма да могат да се справят от общината.

Миенето, като капацитет е доста ограничено във фирмите. Имаме точна информация, тъй като намираме начин да правим среща с тях - една специализирана кола за събирането на отпадъците е 160 хиляди евро. Те имат договор за година и пет месеца. Как ще се откупва тази техника!? Те за това търсят други начини - под наеми. Изобщо положението в София е много тежко.

Това мога да кажа, като общи разсъждения. Не зная дали са полезни на министрите.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, мисля, че трябва да се подходи много отговорно към тази тема - и от управленска гледна точка, и от политическа гледна точка. Защото проблемът с битовите отпадъци на София е управленски и битов - за хората, и политически.

Мисля, че това е една от малкото (да не кажа единствената) столици в Европейския съюз, която няма ясна перспектива и трайно решение - поне средносрочно, да не говорим за краткосрочно. Има прецеденти за намеса на държавата, когато реално има проблем. Да ви посочвам ли Неапол и действията на италианското правителство? Те бяха много по-драстични, защото действително проблемът беше сериозен - както и в София е сериозен.

Споделям оценката на областния управител, че това което е извършил Кризисният щаб е само някакво частично решаване на проблема, бих казал дори козметично. Козметично от гледна точка на това, че столицата стана по-чиста - няма боклуци по кофите, които да преливат оттам. Но това не решава истинския проблем, защото в Суходол нещата действително са сериозни от гледна точка на живота и здравето на хората, които живеят там.

Сега много повече боклуци се извозват, отколкото в предишния период, когато се чистеше без участие на кризисния щаб, който, както ще видите в техния отчет по отношение на дейността работи много и за нерегламентираните сметища, които от години изобщо не са пипани. Проблемът е сериозен от гледна точка на това каква е перспективата за Суходол и какво се прави след това.

Безотговорно, би било да кажем: "Нашият мандат изтича след два месеца - помогнахме на Столична община." и да спрем. Така или иначе столицата с близо два милиона жители в началото на 2010 г. ще бъде без депо, както разбирам от доклада на господин Чакъров. И без никаква алтернатива.

Разбира се много възражения се чува.

Предлагам да отложим точката и още да се подготви. Трябва да имаме готовност да вървим докрай и държавата да поема ангажменти. Необходимо е всичко много точно да бъде мотивирано и прецизирано. Твърде много министри поставиха въпроси или възразиха от юридическа или друга гледна точка. Трябва да се намери трайно решение, което да е инициатива на правителството и на Националния кризисен щаб, тъй като бяха формулирани две задачи: първата задача беше за текущото почистване; втората задача беше за намиране на трайно решение.

Следващият вариант е точката да се приеме на вносител. По принцип за Суходол е ясно, че трябва да се закрие депото. На вносител да се огледат нещата от гледна точка на изчистване на тези аспекти, които са неизяснени - управленски или юридически.

Трябва да вземем някакво решение в тази посока. Какво ще правим?

Според мен, трябва да имаме предложение ние, като правителство, след като сме се ангажирали за създаване на Национален кризисен щаб с ясни задачи, какво решение предлагаме? Може да има много критики от министрите към вносителите за това, че не са имали възможност да се запознаят. Спомнете си, че на миналото заседание поставих задачата след докладване от господин Модев - на базата на направения анализ, който трябва добре да бъде представен цялостно, да се предложи решение за трайно уреждане на този въпрос, защото, нещата са сериозни.

Има разминаване между обществените приказки от страна на Столична община и най-вече на кмета, който и в периода, когато беше най-затрупана София и всички го виждаше казваше, че столицата никога не е била толкова чиста. Тук не влагам никаква политика. Влагам реалната картина. Сега ситуацията, която може да се възпроизведе в много кратък период, ако нищо не започне да се прави сега като стъпки една след друга, намиране на юридическо основание, поемане на ангажименти от държавата, разчитане на тези ангажименти. Това беше моето задание към министрите. Намери ли се някакво решение, изисква своя политически ангажимент, но трябва да бъде действително изчистено юридически. Не се съмнявайте, че каквото и да направим като ангажимент и позиция от Столична община поради приближаване на изборите ще има остра реакция, която ще бъде негативна. Трябва да се знае, че почистването и изобщо третирането на битовите

отпадъци не е право на местната власт, а е задължение, чисто юридически. Има разлика в този смисъл, според мен. След като една община не се справя със задължението, още повече най-голямата община, тук държавата е в право да се намеси с всички необходими действия.

Искам действително всичко да бъде прецизно, за да бъдем всички ние като членове на Министерския съвет добре мотивирани и аргументирани при вземането на подобно решение.

Имате ли предложения по този въпрос?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Господин премиер, ние дори да се приеме точката на вносител отново една седмица ще има съгласуване. По-добре е да го прочетем и да видим общата логика. Например, след вашето изказване, аз се замислих за нещо друго. Може би, по правилно е да търсим решение, че в която и да е община, която и публична дейност да има затруднения по някакъв начин Министерският съвет да има определено право за определен период от време, например да взема таксата. Помислете в този смисъл. Според мен, това не е трайно решение. Нетрайни решения със закон не бива да се приемат. Трябва да е за повторяеми случаи, защото утре може да стане с Пловдив, с Балчик и т.н. Нека да се погледне. Има логика относно това, което казват останалите колеги, но въпроса според мен е твърде сериозен. Ако се приеме точката на вносител означава, че една седмица да има твърде много неща. По-добре да се огледа внимателно. Междувременно искам да посъветвам, ако прецените разговаряйте с председателя на Народното събрание, защото ако няма перспектива да се приеме този закон не знам дали си заслужава да се променя и на следващото заседание отново да се разгледа. Тъй като се поставя и политически въпроса ние се консултираме с нашите централи. В момента и ние сме в деликатно положение.

МИХАИЛ МИКОВ: Извинявам се, но нека всеки да си представи, че изборите са 2012 година или че са били преди един месец. Проблемът с боклука стои тук. Дори може би за нас стои въпроса защо досега не е направено? Защо не е направено през 2007 и 2008 година? Защото сме чакали да се направи от някой. На всички е ясно, но това което ни спъва чисто психологически е, че ще кажат, че се прави заради изборите. Следващият вариант е да потъне София в боклук заради изборите. Гражданите казват, че ние само се караме политически и решение няма. Ако става въпрос за правна техника има решение, но нека и чисто политически всеки да си сложи на кантара и да си представи, че изборите са били преди един месец и сме избрани в този Министерски съвет. Боклукът е боклук, той е интернационален във времето и пространството и не се ръководи в нашите политически изборни аргументи, че ще бъдем обвинявани.

Ние сме приели през последните 15 – 20 години, че всички тези дейности са частни или общински и не може държавата да се намесва. Това е другата спирачка пред нашето вземане на решение.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Уважаеми господин премиер, колеги преди малко господин Модев много обективно и правилно представи картината и логиката на нашите решения и действията, които сме предприели. Преди един месец създадохме Националният кризисен щаб, наистина се постигна един временен ефект, който е видим и добре посрещнат и оценен от хората.

При създаването на Националния кризисен щаб беше заложено да има законодателни промени. На базата на анализа и на работата на националния кризисен щаб и на работната група на нашето внимание е проектът, който обсъждаме днес. Приемам бележките на колегите, които бяха изказани.

Искам да ви кажа, че ако в момента ние не вземем решение нямаме технологично и процедурно време оттук нататък всичко това да бъде задвижено, така че ако ще вземаме решение – да, поемаме съответните отговорности. Проблемът е много сериозен и наистина се поемат отговорности, поради което трябва да вземем решение или да продължим да работим. Приемам съображенията, че биха могли да бъдат огледани и да се съгласуват позиции, но технологично нямаме време да направим това. Ако ще вземаме решения и поемаме отговорности настоящият момент е да кажем – да, продължаваме нашата работа. Ако се приеме точката на вносител могат да се представят позиции, които да бъдат включени. Още повече, ако се приеме закона и отиде в Народното събрание там тепърва ще бъде разгледан на първо и второ четене. Има процедурна възможност наистина да се направят съответните подобрения.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други предложения?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Какво ще правим със завода, след като общината е обявила пълни копки.

ДЖЕДВЕТ ЧАКЪРОВ: Това няма никакво отношение със завода. Заводът е по линия на оперативната програма и в най-добрия случай ще бъде готов най-малко след две години. Таксите за завод и депа не са включени.

МИГЛЕНА ТАЧЕВА: Как ще се изгради депото?

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Основно със средства по оперативна програма „Околна среда”.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Отлагаме решението за тази точка. Ще помоля да се поработи още по различните аспекти. Има едно нещо, което не се оспори от никой или поне две неща.

Първо, депото в Суходол е изчерпало по същество своя лимит или ще се изчерпи в много близка перспектива. Ако не се предприемат спешни действия, тогава нещата ще опрат до много тежка криза за Столична община, която засяга цялата държава. В част от изказванията ми говорите глупости, как това е само общинско право и т.н. и как държавата не може и не бива да се намесва. Извинявайте, от десет години се протака проблемът от Столична община с битовите отпадъци и нищо трайно реално погледнато не е направено. Ние трябва да имаме готовност да извървим пътя и да намерим решение, отговорно и трайно, най-малко по отношение на следващите години докато бъде готов този завод. Следващото правителство на тези партии, които са тук или не са тук, каквото и да бъде ще бъде изправено пред много тежка криза. Ще трябва да извозва и не говорете, за това как не бива да се намесваме на общинската територия. Ние се намесваме през всички последни години, финансирайки плащане на други общини, които поемат битовите отпадъци на София, които нямаше да ги поемат, близо 60 милиона лева са платени, директно само за извозването на балите, заради нерешени неща от Столична община. Платени са 60 милиона лева от всички данъкоплатци, дори мисля, че са повече – 100 милиона лева. Така, че няма за какво да се крием зад това, но трябва да се изпият нещата и да сме аргументирани и мотивирани, че се предлага най-доброто и устойчиво решение.

Ще помоля да се направи допълнителен анализ и аргументация, за да можем да вземем решение, което да бъде силно и успоредно ще разговаряме и с Народното събрание, доколкото могат да разгледат тези неща. Казал съм моето становище и на председателя на парламентарната група на „Коалиция за България“. Доколкото знам се споделя и от други народни представители и парламентарни групи, че парламента отчитайки колко работа

има да свърши, би могъл съвсем спокойно до края на месец май да работи. Европейската кампания какво им пречи, повечето депутати няма да са кандидати за Европейския парламент. Знам, че стои Закона за просветата, с господин Вълчев търсим вариант, ако не успее да се разгледа поне по отношение на дисциплината и контрола чрез правителствени решения, да се затегне, защото това се очаква от хората, но да потърсим решение в кратки срокове.

Господин Модев, Националният кризисен щаб и министрите, които бяха натоварени на миналото заседание да продължат спешно работа. Ако трябва ще работите събота и неделя. Господин Гагаузов, към вас е критиката. Трябваше да работите заедно с господин Чакъров, а не на заседанието да казвате, че този вариант не е най-добър.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Ще помоля да се оправи координацията между водещите колеги.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Модев, вие бяхте направили един списък от въпроси към Столична община за анализа. Получени ли са отговори по тези въпроси?

ТОДОР МОДЕВ: Получихме отказ, тъй като се позовават на Закона за защита на данните.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Ще помоля да изготвите отговор за мен и членовете на Министерския съвет на тези въпроси, които бяха поставени, за да можем да се ориентираме за състоянието на текущата дейност до предишния период. Това също беше задача на Националния кризисен щаб.

Преминаваме към следващата точка.

Точка 20

Проект на Постановление за предоставяне на допълнителни финансови средства по бюджета на Министерство на здравеопазването за 2009 г. за изпълнение на спешни противоепидемични мерки.

ЕВГЕНИЙ ЖЕЛЕВ: Във връзка с развитието на епидемичната ситуация в света и във връзка с решението и препоръките на Световната здравна организация, Европейският център за контрол на болестите, резултатите от проведеното заседание на 30 април 2009 година на Съвета по заетост, социална политика и здравеопазване към Европейския съюз и препоръките на Националния пандемичен комитет, след анализ на риска и за укрепване капацитета на здравната ни система и във връзка с развитието на епидемията, предлагаме няколко мерки, с които смятаме, че ще подобрим готовността ни за преборване с евентуална епидемия.

На първо място – да се купят пет броя инфрачервени теновизионни камери, които да се инсталират на летищата Варна, Бургас, Пловдив и Терминал 1 на Летище София. На второ място - да се дооборудва Националната референтна лаборатория по грип и остри респираторни заболявания, така че да може да открива и диагностицира новия вирус. На трето място – да се пренасочат от националния резерв антивирусни препарати чрез системата на РИОКОЗ към катедрите и отделенията по инфекциозни болести на университетските областни болници за ползване в случаи на поява заболяване ваксини, които са на базата на инхибиторите на невраминидазата на стойност около 3 млн. лв. С това бихме попълнили с около 100 000 дози резерва от тези ваксини.

Общата стойност на допълнителните бюджетни кредити, които искаме е 3 780 000 лева. Три милиона са за 100 000 дози „Тамифлу“, 280 000 лева – за надграждане на Националната референтна лаборатория и за телевизионните термокамери – 400 000 лева.

Нямаме съгласуване от Министерство на финансите, но такава е ситуацията.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Искам да помоля всички колеги да обърнат внимание, че тази година е различна от предните три и 34 и 35 член не работят. Член 34 работи, ако някой друг министър изяви желание от собствените програми да финансира обсъжданото на това заседание, независимо какво е то, тук не става въпрос за тези суми. В случая моето мнение е, че Министерство на здравеопазването, разполагащо с бюджет от 650 милиона за годината, би могло да извърши реструктуриране и е доста по-лесно и е доста по-логично това, отколкото министърът на финансите да отнеме от друго министерство, за да даде на Министерство на здравеопазването.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Всяка година по света има някакъв вид грип. Това, че има понякога грип, не е причина това да се смята за някаква извънредна ситуация. Появата на вид епидемия и болести или всяка пролет да има хора настинали от едно, пък есента от друго, ситуацията не е с нещо по-извънредна от всяка друга година. Според мен това трябва да се приеме за нещо нормално и очаквано и всяко министерство, примерно Министерство на здравеопазването да знае, че и през следващата година вероятно ще има някакъв вид шарка или нещо, което е по-различно от миналата година и да си го предвижда. Примерно, както Агенция „Пътища“ знае, че някоя дупка ще се отвори през зимата и пролетта няма да иска извънредно един милион лева да я запущва. Освен това, Министерство на здравеопазването и Националната здравноосигурителна каса – заедно имат към 3 милиарда и в цялата система би трябвало да могат да решат този проблем, това е 0,1% от парите за цялата система. Много незначителна сума като процент.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Има ли други коментари?

ЕВГЕНИЙ ЖЕЛЕВ: Когато бях на съвещанието на Съвета по заетост, социална политика и здравеопазване стоях на една маса с всички колеги от страните на Европейския съюз. Там пред нас никъде не беше написана табелка с имената на съответните министри, а всеки стоеше зад табелката на собствената си страна и всеки докладваше как държавата – Франция, Германия, Австрия, Унгария, Португалия, Испания са взели съответните мерки, а не съответният министър и съответното министерство. Тук става въпрос за живота и здравето на българските граждани и ние като Министерски съвет и като представители на държавата трябва да направим жест към хората на България. Много лесно е да правим сметка на другите министерства.

Поставям въпроса с цялата тежест и искам да знам ще вземем ли решение или няма да вземем решение. И като излезем оттук – как ще кажем, че България няма пари да осигури 100 000 дози, които представляват 0,0001 като сигурност за българските граждани. В същото време Чехия миналата седмица купи 1 милион, Германия има 98% покритие от населението с тези дози. Няма да се сравняваме с тях, но един минимален жест можем да направим. Откъде ще намерим пари, не е моя работа да кажа, аз ви казвам какво трябва да направим като министър на здравеопазването, защото епидемията се разпространява и за съжаление никой не може да каже дали все още нито един болен нямаме тук. После, понеже не сме осигурили запас и не сме реагирали адекватно, ние да станем като извор на разпространение на зараза (не дай Боже), кой ще обяснява, най-малко аз. Ситуацията е сложна и много сериозна.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Не разбрах какво точно иска да кажа господин Желев – че той е стоял на масата не като министър, а като представител на държавата. Тези 650 милиона, които парламентът ви е разпределил или Ви е упълномощил да ги разпределите Вие по най-целесъобразен начин, не са ваши, господин Желев, те са на държавата. И

Вие не можете да намерите от 650 милиона 3 милиона и 800, а искате от мен да търся по бюджетите на другите министри. Това беше миналата година от излишъка – много лесно, но сега вече е друга ситуацията, това не искате да разберете.

ЕВГЕНИЙ ЖЕЛЕВ: Ако влизаме в диалог, мога да питам, откъде намерихме 3 милиона за онкологичната болница без да съм ги искал, но ги намерихме. Много хубаво, няма никакъв проблем, защото там има нужда, значи пари има. Аз пак ви казвам – мога и сам да се оправя.

Господин премиер, ще Ви предложа решение – на база преструктуриране на бюджета на Министерство на здравеопазването и при разчет евентуално към шестия месец на бюджета, ако може да се възстановят. Но така или иначе ние трябва да предприемем някакви стъпки. Трябва да излезем с решение като правителство.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Тъй като беше съобщено, че имаме резерви 80 хиляди дози ваксини „Тамифлу“, колко би трябвало да имаме?

ЕВГЕНИЙ ЖЕЛЕВ: Би трябвало да имаме 8 милиона – за всеки човек, но всичко е пари, така както другите – нормалните страни имат.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Този ресурс за какво да отиде?

ЕВГЕНИЙ ЖЕЛЕВ: Този ресурс е за 100 хиляди допълнителни дози „Тамифлу“, 280 хиляди за надграждане на Централната референтна лаборатория, която сега може да различава вирусите до това дали е човешки или не е човешки, но не може да каже кой вид е човешки. С тези 280 хиляди лева ще го направим възможно, а не да изпращаме пробите в Англия или във Франция, а ние да си ги правим и да купим още 4-5 термовизуални камери – тези, които хващат температурата по летищата. Това е като превенция. Иначе лечението на този етап като избор на медикамент – това е „Тамифлу“.

Ще направя усилия, но нека вземем това решение – за сметка на реструктуриране на бюджета на здравеопазването, евентуално след преценка след 6-месечието на бюджета на републиката, да се възстановят.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Подкрепям министъра на здравеопазването.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: За протокола – и аз подкрепям господин Желев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Нека приемем решението – да се запише, че е от бюджета на Министерство на здравеопазването чрез реструктуриране и при възможност през втората половина на годината да се потърсят начини за възстановяване, доколкото бъде възможно.

Между другото, винаги независимо от усилията, знам че тази година доста по-активно върви капиталовото строителство и разходите, от тези средства остават неусвоени. Това би дало възможност, предполагам и в Министерство на здравеопазването има недовършени неща, неизразходвани пари, които в края на годината ги разходват. Това ще се вземе пак като решение допълнително след анализ по изпълнението на бюджета, но трябва да разберете и министъра на финансите. Ясно е, че трябва да предприемем тези действия, като превантивна, допълнителна мярка срещу нещо, което се развива много бързо и доста рисково. Различни експерти има, които дават различни оценки изобщо за заплахата, но не съм компетентен да обсъждам този въпрос. Няма да бъдем защитими като Министерски съвет, ако не предприемем нищо допълнително като превантивни действия.

Трябва да знаете, аз го разбирам господин Орешарски, че изпълнението на бюджета върви много зле тази година. И няма да се разминем без допълнителни мерки по отношение на бюджетите на отделните министерства. Аз съм поръчал на министъра на финансите да

готви варианти на ограничаване на разходите. Трябва да свием всякакви неща от типа командировки, обучения, които са като екскурзии, какво ли не.

Това, което не може да се пипа, е това, което е по закон и капиталовите разходи. Другите неща, текущи разходи, ще трябва да се търсят начини на ограничаване на разходите, иначе няма как да се вместим не в излишък, в балансиран бюджет трудно ще се вместим. Ситуацията е много сложна. Вчера на срещата на Европейския съюз по източното партньорство говорих с много колеги, ситуацията навсякъде е драматична. Румъния взеха заем от Международния валутен фонд срещу много тежка програма за ограничаване на разходите и намаляване на заплатите на цялата държавна администрация намаляват Фонд „Работна заплата” с 5%, ако не се лъжа. Естония – над 10% минус като икономически растеж. За нас засега Европейската комисия дава отрицателен растеж като прогноза – 1,6%, МВФ дава по-тежка прогноза. Дано се реализира по-оптимистичната на Европейската комисия, Фондът винаги е по-негативен и рисков. Трябва да го отчетете и във вашите действия. Защото аз научих от министъра на финансите, че и Великден някои министерства са давали бонуси. Какви бонуси, от какви пари...?! Моите уважения. Харчите нещо, което го няма и няма да го има във втората половина на годината. Ще поискам от министъра на финансите да ми каже кои министерства са го направили с щедра ръка, да не искат после допълнителни различни разходи за едно или друго, след като имате такъв ресурс да раздавате допълнителни, изобщо непланирани допълнителни стимулирания и бонуси.

Това не е към министър Желев – в дадения случай, неговата точка е ясна и мотивирана.

Така да се уточним.

Точка 21

Проект на Решение за безвъзмездно прехвърляне на имот – частна държавна собственост, в собственост на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“.

АСЕН ГАГАУЗОВ: В Министерство на регионалното развитие и благоустройството е постъпило искане от ректора на Великотърновския университет за безвъзмездно предоставяне и право на управление върху имот – публична държавна собственост на Великотърновския университет. Имотът, предмет на предложението представлява корпус В1 – незавършено строителство, част от седеметажна сграда, състояща се от пет корпуса по УПИ I, кв. 581 на гр. Велико Търново.

Съгласно разпоредбите на чл. 15 от Закона за държавната собственост безвъзмездното предоставяне за управление върху имот – публична държавна собственост, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и ние правим това предложение – да бъде предоставено на Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“ за безвъзмездно предоставяне на право на управление върху този имот.

Благодаря и моля за вашата подкрепа!

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Въпроси, бележки?

Точката се подкрепя.